

smátíðindi innanoyggja

Úr Fuglafirði

Í seinastu viku landaði Ól-
avur Halgi 80 tons av fesk-
fiski í Runavík. Ein partur
av veiðuni kom til Fugla-
fjarðar.

Annars frætta vit úr
Fuglafirði, at ongin heima-
fiskiskapur hevur verið,
síðani trólbátarnir hildu
uppat. Fleiri teirra fingi
væl burtúr verður sagt.

Fuglfirðingar hava gjørt
nógv við nátaveiðuna í ár
og hava fingið nógvan náta
verður at enda sagt úr
Fuglafirði.

Av Tvøroyri

Tað er framvegis nógvur
smábátatróður við snellu.
Fiskiskapurin hevur verið
rættuliga góður, teir hava
ligið úr 500 pundum og
meira upp á snelluna nú í
longri tíð. Talið av smábát-
um, sum reka útróður við
snellu, er eini 20—30. Teir
egna snellurnar við kúvingi,
sum verður veiddur á fjørð-
inum við glúpum.

Á ídnaðarøkinum gongur
framá, frættist av Tvø-
oyri. Suðuroyar Støyp-
virki, sum heldur til inni í
Trongisvági, hevur viðkað
um framleiðsluna. Virkið
hevur fyrri stuttum fingið
nýggjar maskinur, m.a.
eina sum ger byggnings-
steinar í trimum ymskum
støddum. Umframt fram-
leiðir virkið eisini ror, flisar,
tangar og annað.

Poul Eli Bærentsen hevur
viðkað um ror-, sanitets-
og innstatatørvirki sitt.
Hann hevur í umbúna at
framleiða radiatorar.

Eisini frættist, at Jákup
Mortensen & Søn, sum
hava útbygt, hava ætlanir
um ein hvønn ídnað innan
plastframleiðslu.

Av Sandi

frætta vit, at javnaðar-
flokkurin gjørdi uppstill-
ingina til lögtingsvalið lidna
sunnukveldið. Stillað er
upp í nummarð, og eru
vælvinnini hesi: Tórolvur
Mohr Olsen, lögtingsmað-
ur, Sandur, Jógvan Adolf
Johannesen, lærari, Skop-
un, Axel Skoubo, lærari,
Sandur og Leif W. Morten-
sen, skrivstovumaður, Skál-
avík.

Annars verður sagt av
Sandi, at menn hava verið
tey fyrstu fjøllini og lata
væl at skurðinum. Mána-
dagin vóru heimasands-
menn í fimm hagarportum
og sama dag vóru skálvik-
ingar í tveimum haga-
portum.

Hoytterrinn hevur verið
sera vánaligur, verður at
enda sagt av Sandi.

Úr Havn

Mikudagin vórðu tilboðini
upp á byggingina av Speci-
alskúlanum opnað. Inn-
kommin eru seks tilboð —
tvey úr Føroyum og fyra úr
Danmark.

Lægsta tilboðið, sum var
frá byggifelagnum Danberg
& Sørensen, var upp á 7
mill. 280 tús. kr. Hini til-
boðini vóru: Conta 7 mill.
285 tús. kr., byggiflagið
Kanjón 7 mill. 880 tús. kr.,
Asmussen & Weber 8 mill.
277 tús. kr., Kamnæs 8
mill. 662 tús. kr. og Hirth &
Juhl Hansen 10 mill. 930
tús. kr.

Eitt sjeýnda tilboð frá
Julius Nielsen & son í
Valby, sum sigst vera sent
úr Danmark 7. september,
var ikki komið.

Tilboðini verða nú mett
og um fáar dagar verður
støða tikin til, hvør skal
gera arbeiðið. Upplýst varð,
at samráðingar væntandi
verða í døgnum 18—20
september, millum tað av
byggifeløgnum, sum ætl-
ast at fáa arbeiðið, og stýrið
fyri skúlan, sum ger sátt-
mála

Tilboðini verða upplatin

Hin gloymdi vinnuvegurin

Leingi hevur verið tosað um, at
tað ræður um hjá okkum at fáa
sett á stovn nýggjar vinnu-
greinir. Ein av orsökunum til
ynskið um eina meira fjølbroytta
vinnu er, at fiskivinnan kann
verða fyrri bakkestum. Fiski-
skapurin kann miseydnast, men
tað, sum í løtuni høttir mest, er
avmarkingar í veiðunøgðini, og
serliga er vert at hava í huga,
at eitt vitt búskaparligt øki ella
fiskimark aðrastaðni kann gera,
at veiða okkara minskar við meira
enn helminginum.

Nær sagt hvørt nýtt tiltak,
sum hevur eitt sindur við ídnað
og handverk at gera, verður
stuðlað av tí almenna. Um tað er
ein samfelagsuppgáva at stuðla
hvarjum einasta av hesum til-
tøkum, er ein annar spurningur.
Vit hava so í hvussu so er rætt
at vóna, at úrslitið verður ein
meira fjølbroytt vinnu.

Men tá talað verður um vinnu-
greinir, sum einki hava við fisk
at gera, er tað sum einingin
hugsar um elstu vinnugrein okk-
ara, landbúnaðin, sum ein
møguleika.

Tað ber kanska ikki til í dag at
siga »ull er Føroya gull«, men
herfrá og til als ikki at rokna
landbúnaðin upp í part, er eitt
langt lop, ov langt, tykist mær.
Tað er líkt til, at eingin roknar
við hesi vinnugrein sum einum
týðandi tætti í samfelagshúsar-
haldinum. Dyrkaður býur fer til
byggigrundir og lendi undir veg,
men lítið og einki verður sagt
um, at tað, sum verður tikið, má
dyrkast aðrastaðni.

Um hetta sigur onkur, at tað
líta sindrið av jarðabruki, sum
vit hava, skal ikki vera í vegin
fyri, at fólk fáa tak yvir høvðið,
og at samferðslan verður út-
bygd. Jú, sjálvsagt mugu vit
sleppa at byggja hús, og gera
vegir; men hvi tosar eingin um at
gera byggjætlanir, sum spara
tað, sum er dyrkað, ella hvi
tosar eingin um at viðka um
dyrkaða lendið?

Mangan hoyrist, at føroysku
bøndurnir ikki eru nóg dugna-
ligir, at teir misrøskja garðarnar,
og í heila tikið er tað ógvuliga
vanligt ímillum tey, sum einki
hava við landbúnað at gera, at
merkja ein nokk so stóran illvilja
ímóti bóndastættini, um tað nú
ber til at nýta hetta orðið.

Tað kann væl vera, at minni
dugnaligir bøndur finnast,
óðugnafólk finnast væl innan
fyri allar vinnugreinir; men so
sanniliga eru nógvir dugna-
bøndur. Og eitt er vist, at tað
skal nógv knoss til fyrri at fáa
eina rimuliga úrtøku av einum
vanligum garði. Tað man ikki
vera so sjáldan, ein bóndi fær
hug at blaka alt frá sær og fáa
sær eitt annað livibreyð. Betri
verður tað sjálvsagt ikki, tá
hann afturat hesum skal kenna
seg illkendan. Eg hugsi, at eitt
sindur av viðurkenning hevði
hjálpit væl. Tað er ikki endiliga
figgarligur stuðul, sum tørvar,
stuðul kann eisini veitast í
øðrum enn peningi.

Tað, sum ræður um, er, at
landbúnaðurin gerst ein meira

lønandi vinna, og her kann land-
búnaðarmaðurin sjálvur gera
nógv. Hann kann m.a. kanna,
um tað, hann framleiðir, er tað,
sum har á staðnum gevur mest

Í dag:

Kári D. Petersen,
landsstýrisfulltrúi

av sær, ella um hann heldur
skuldi lagt um til aðra fram-
leiðslu. Valmøguleikarnir eru
ikkí nógvir hjá okkum, men
nakrir møguleikar eru. Hetta er
kanska torført arbeiði hjá tí ein-
staka, men í felag skuldi kunna
bórið til. Og tá talan er um at
arbeiða í felag, kemst ikki uttan-
um, at ov lítið verður gjørt av
hesum. Eg hugsi um t. d. felags
sølu, felags keyp, felags fjós
o. s. v.

Her var talan um bøndur, sum

panelið

sita við einum vanligum garði.
Men ein stóur partur av jørðini
er pettaður so smátt sundur, at
tað ikki loysir seg at gera nakað
við hesa jørðina. Og fyrri at gera
ilt verri, er ein stóur partur av
hesi jørt í hondunum á avbygda-
fólki.

Hesi viðurskipti eiga at kunna
fáast í rættlag við eini nýggjari
jarðalóggávu, sum miðar ímóti,
at øll jørd kemur fólkinum á
staðnum tilgøðar, og at saman-
leggingar fara fram, so vit fáa
hóskandi stór brúk. Hvussu
henda lóggáva skal skipast, er
so ein spurningur, sum menn
kunnu hava ymsar meiningar
um, men møguleikar eru, um
bert viljin er til tess.

Tá talan er um stuðul til idn-
aðin, verður eisini hugsað um at
skapa vinnumøguleikar á bygd
fyri at gera tað liviligt har. Eg
haldi, tað liggur ógvuliga nær at
huga sær landbúnað sum høv-
uðsvinnuveg í smæstu bygdun-
um.

Nú á døgum verður talað so
nógv um náttúruríkidomi og at
gera nýtslu av hesum ríkidømi.

Attu vit ikki nú at kannað á
hvønn hátt, vit fáa sum mest
burtur úr jørðini?

Eg viðgangi, at eg havi við-
gjørt henda spurningin ógvuliga
lætt, men tað var ikki ætlanin at
spæla vismaður í landbúnaðar-
málum. Helt bara, eg skuldi
skriva um okkurt annað enn føy-
oyska skúla, avskrivning og tað,
sum annars stendur í bløðunum,
stutt sagt um nakað, surr tykist
at hava litlan áhuga.

Kári D. Petersen

Í panelinum eru

Jógvan Arge	Andrew Isheim	Kristjan á Neystabø
Hilmar Bech	Bårdur Jacobsen	André Niclasen
Jóannes Dalsgaard	Óli Jacobsen	Johan Nielsen
Sigrid Dalsgaard	Steinbjørn B. Jacobsen	Kári D. Petersen
Atli Dam	Hans Jørgensen	Marita Petersen
Signar Dam	Heðin Klein	Sigmund Poulsen
Birgir Danielsen	Jacob Lindenskov	Axel Skoubo
Hans Holm	Sverre Midjord	John Smith
Kjartan Hoydal	Johan Mortensen	
Finnbogi Isaksen	Johan Hot Mortensen	

Vegaformaður søkist

Til vegarbeiði nær við Tórshavn søkja vit raskan formann.

Landsverkfrøðingurin

LÝSING

VIÐVÍKJANDI FLUTNINGI
AV LIVANDI SEYÐI

Til tey sum í heyst skulu senda seyð við skipum okkara, vilja
vit leggja eina við at nýta hesa mannaongd:

Seyðurin verður væl merktur til móttakara, spjaldrið skal
vera undir bringuni, og ikki millum hornini, tá tey eru nóg
útsett fyrri at brotna, plastikk koyrast um spjaldrið, soleiðis at
navnið altið er væl lesandi, og ikki kámost burtur, tá vátligt
er í veðrinum.

A farmabrevið skal eisini viðmerkast seyðaslag, — sum t.
d. hvítt veðurlamb ella gimurlamb, høvuðsvert o. s. v.

Sendaranum verður álgað at boða viðkomandi móttakara
frá, at hesin fær seyð við skipum okkara.

Strandfaraskip Landsins